

**O'ZBEKİSTON RESPUBLİKASI FANLAR AKADEMIYASI
MİNTAQAVİY BO'LIMI
XORAZM MA'MUN AKADEMIYASI**

**XORAZM MA'MUN
AKADEMIYASI
AXBOROTNOMASI**

Axborotnomma OAK Rayosatining 2016-yil 29-dekabrdagi 223/4-son qarori bilan biologiya, qishloq xo'jaligi, tarix, iqtisodiyot, filologiya va arxitektura fanlari bo'yicha doktorlik dissertatsiyalari asosiy ilmiy natijalarini chop etish tavsiya etilgan ilmiy nashrlar ro'yxatiga kiritilgan

**2024-10/3
Xorazm Ma'mun akademiyasi axborotnomasi
2006 yildan boshlab chop qilinadi**

Xiva-2024

Bosh muharrir:

Abdullayev Ikram Iskandarovich, b.f.d., prof.

Bosh muharrir o‘rinbosari:

Hasanov Shodlik Bekpo ‘latovich, k.f.n., k.i.x.

Tahrir hayatı:

Abdullayev Ikram Iskandarovich, b.f.d., prof.
Abdullayeva Muborak Maxmusovna, b.f.d., prof.
Abduhalimov Bahrom Abduraximovich, t.f.d., prof.
Agzamova Gulchexra Azizovna, t.f.d., prof.
Aimbetov Nagmet Kalliyevich, i.f.d., akad.
Ametov Yakub Idrisovich, b.f.d., prof.
Babadjanov Xushnut, f.f.n., prof.
Bobojonova Sayyora Xushnudovna, b.f.n., dos.
Bekchanov Davron Jumanazarovich, k.f.d.
Buriyev Xasan Chutbayevich, b.f.d., prof.
Gandjayeva Lola Atanazarovna, b.f.d., k.i.x.
Davletov Sanjar Rajabovich, tar.f.d.
Durdijeva Gavhar Salayevna, arx.f.d.
Ibragimov Baxtiyor To ‘laganovich, k.f.d., akad.
Izzatullayev Zuvayd, b.f.d., prof.
Ismailov Is ‘haqjon Otabayevich, f.f.n., dos.
Jumaniyozov Zoxid Otabayevich, f.f.n., dos.
Jumanov Murat Arebayevich, b.f.d., prof.
Kadirova Shaxnoza Abdusalilovna, k.f.d., prof.
Qalandarov Nazimxon Nazirovich, b.f.f.d., k.i.x.
Karabayev Ikramjan Turayevich, q/x.f.d., prof.
Karimov Ulug ‘bek Temirbayevich, DSc
Kurbanbayev Ilhom Jumanazarovich, b.f.d., prof.
Kurbanova Saida Bekchanovna, f.f.n., dos.
Qutliyev Uchqun Otoboyevich, f-m.f.d.
Lamers Jon, q/x.f.d., prof.
Maykl S. Enjel, b.f.d., prof.
Maxmudov Raufjon Baxodirovich, f.f.d., k.i.x.
Mirzayev Sirojiddin Zayniyevich, f-m.f.d., prof.
Matniyozova Hilola Xudoyberganovna, b.f.d., prof.

Mirzayeva Gulnara Saidarifovna, b.f.d.
Pazilov Abduvayeit, b.f.d., prof.
Razzaqova Surayyo Razzogovna, k.f.f.d., dos.
Ramatov Bakmat Zaripovich, q/x.f.n., dos.
Raximov Raxim Atajanovich, t.f.d., prof.
Raximov Matnazar Shomurotovich, b.f.d., prof.
Raximova Go ‘zal Yuldashevna, f.f.f.d., dos.
Ro ‘zmetov Baxtiyar, i.f.d., prof.
Ro ‘zmetov Dilshod Ro ‘zimboyevich, g.f.n., k.i.x.
Sadullayev Azimboy, f-m.f.d., akad.
Salayev San ‘abek Komilovich, i.f.d., prof.
Saparbayeva Gulandam Masharipovna, f.f.f.d.
Saparov Kalandar Abdullayevich, b.f.d., prof.
Safarov Alisher Karimjanovich, b.f.d., dos.
Sirojov Oybek Ochilovich, s.f.d., prof.
Sobitov O ‘lmasboy Tojaxmedovich, b.f.f.d., k.i.x.
Sotipov Goyipnazar, q/x.f.d., prof.
Tojibayev Komiljon Sharobitdinovich, b.f.d., akad.
Xolliyev Askar Ergashevich, b.f.d., prof.
Xolmatov Baxtiyor Rustamovich, b.f.d.
Cho ‘ponov Otanazar Otojonovich, f.f.d., dos.
Shakarboyev Erkin Berdikulovich, b.f.d., prof.
Ermatova Jamila Ismailovna, f.f.n., dos.
Eshchanov Ruzumboy Abdullayevich, b.f.d., prof.
O’razboyev G ‘ayrat O’razaliyevich, f-m.f.d.
O’rozboyev Abdulla Durdiyevich, f.f.d.
Hajiyeva Maqsuda Sultanovna, fal.f.d.
Hasanov Shodlik Bekpo ‘latovich, k.f.n., k.i.x.
Xudayberganova Durdona Sidiqovna, f.f.d.
Xudayberganov Oybek Ikromovich, PhD, k.i.x.

Xorazm Ma’mun akademiyasi axborotnomasi: ilmiy jurnal.-№10/3 (119), Xorazm Ma’mun akademiyasi, 2024 y. – 202 b. – Bosma nashrning elektron varianti - <http://mamun.uz/uz/page/56>

ISSN 2091-573 X

Muassis: O‘zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi mintaqaviy bo‘limi – Xorazm Ma’mun akademiyasi

**БРАҲМАНИЗМДА АТМАН ТУШУНЧАСИНинг КЕЛИБ ЧИҚИШИНИНГ
ФАЛСАФИЙ-ДИНИЙ ОМИЛЛАРИ**

T.A.Мадалимов, PhD, доц., Чирчиқ давлат педагогика университети, Чирчиқ

Аннотация. Мақолада қадимги ҳинд фалсафасининг энг муҳим негизи бўлган браҳманизм динида Атман тушунчасининг шаклланиши, унинг ривожланиши, ҳамда ҳозирги замон ҳинд фалсафасида қўлланилиши кўрсатилган.

Калим сўзлар: браҳман, атман, руҳ, веда, веданта

Аннотация. В статье показано формирование концепции Атмана в религии брахманизма, которая является важнейшей основой древнеиндийской философии, ее развитие и использование в современной индийской философии.

Ключевые слова: браҳман, атман, душа, веда, веданта.

Abstract. The article shows the formation of the concept of Atman in the religion of Brahmanism, which is the most important foundation of ancient Indian philosophy, its development, and its use in contemporary Indian philosophy.

Keywords: brahman, atman, soul, veda, vedanta

Браҳман тушунчасининг пайдо бўлиши милоддан аввалги VIII-VII асрларга бориб тақалади. Ведалардаги ҳар бир самхита маълум бир Браҳманга эгадир. Браҳман (ब्रह्म) тушунчаси “муқаддас сир”, “ибодат”, маросимлар ва ибодатлар бўйича мутахассис деган маънони ҳам англатади. Браҳманнинг моҳияти анъанавий тарзда видхи (विधि)-қонунлар, артхавада अर्थात्-талқиндан иборат. Унда дастлаб маросимларни ўтказиш қоидалари ва маросим шарҳлари тушунтирилади. Юқорида айтилганидек ҳар бир веда ўз Браҳманига эга. Масалан: Ригведада-Айтарея Браҳман ёки Каушитака Браҳман, Самаведада эса Таньдя Маха-Браҳман, қора Яджурведада –Тайтирия Браҳман, оқ Яджурведа-Шатапатха Браҳман. Ҳинд фалсафасида Худо Браҳман ҳукмронлик қилган давр Ҳиндистонда Браҳманизм даври деб аталади. Бу даврга келиб, Ведаларнинг муқаддас қадриятлари эскирган давр сифатида қаралган. Айрим ҳиндшунос олимларнинг таъкидлашича, барча ўзгаришлар сабаби деб жамиятдаги ижтимоий муносабатлар ўзгариши деб қаралади. Хусусан Костюченконинг таъкидлашича Ҳиндистонда Браҳманизмнинг пайдо бўлишидан то Упанишадларнинг вужудга келишигача бўлган давр (милоддан аввалги 1минг йиллик ўрталари) ҳинд диёрида ибтидоий жамоа тузуми ўрнига илк синфий жамият пайдо бўлади. Темир асрига ўтиб техникаларнинг ривожланиши, шаҳарларнинг цивилизациялашувига олиб келди. Бу даврда варналарнинг шаклланиши ниҳоясига етаётган эди. Буларнинг барчаси дин орқали ўз аксини намоён қилаётган эди. Айниқса бу маросимларда ўз ифодасини топаётган эди. Қиммат ва дабдабали маросимлар Браҳманларнинг асосий даромад манбаигина бўлиб қолмай, аста-секин уларни ижтимоий мавқеини мустаҳкамлаб бораётган эди [1]. Рухонийлар томонидан маросимлар пухта ишлаб чиқилган бўлиб, унда асосий ўтибор қурбонлик қилишга қаратилган эди.

Браҳманларда космогония биологик ҳарактерга эга бўлган, шунинг учун дунё ва ҳаёт аллақачон йўқ бўлиб кетган. Браҳманлар эса қурбонлик келтириб, борлиқни қайтиб тикишган. Э. Мирчанинг таъкидлашича Веда худолари Браҳманларда ўтиборга олинмаган ёки қурбонлик пайтлари иккинчи даражали деб топилган [2]. Энг биринчи худо Праджапати қурбонликдан кейин пайдо бўлади. Кейин Пуруша билан танишади. Қурбонлик нафақат Праджапатини тиклайди балки дунёнинг мавжудлигини тиклайди. У орқали ягона моҳият субстанция- Атманни вужудга келтиради. Қурбонлик қилишдан асосий мақсад ҳам – моҳият(атман)ни тикишади. Қурбонлик даврида қурбонлик берувчининг руҳий ва жисмоний фаолияти бирлашиши керак. Улар натижасида Атман ҳосил бўлади ва боқийликка эришади.

Айтарея Браҳманда борлиқнинг асоси сифатида –олов тушунилади. Барча нарса оловдан пайдо бўлган ва оловга қайтиб кетади. Аммо ушбу манбаада Браҳманнинг космогоник функциялари эслаб ўтилади. “Тайтириябраҳманда” ғоя Браҳман билан идентификация қилинади. Қизиқ бир жиҳати борки, дастлаб худо Праджапати бутун оламнинг асоси сифатида

қаралган, бироқ кейинчалик Браҳманнинг персонилизациялашуви уни Праджапатига тенглаштирилади. Кейинчалик эса уни(Браҳманни) унданда устун қўйишади. Натижада Браҳман оламнинг бирламчи сабаби ва ўз-ўзини ташкил этувчи(Сваямбху) сифатида қаралган [3].

Браҳман муаммоси ҳақида Э. Мирча хulosасига қўра Праджапати ва хонадон ўчоғи, Ригведага таққосланган. Ригведа матнлари эса шу ўчоқнинг ғиштларига таққосланган.

Э. Мирча хulosалари жуда муҳимдир, чунки унда бир томондан Пуруша Браҳман билан айнанлаштирилган, иккинчи томондан Атман ва Браҳманнинг ўзаро тенглиги ҳақида фикр юритилган. Праджапати ва Атман ўзаро айниятдир. Улар иккаласи турли моддалардан қайта тирилган. Бироқ шуни таъкидлаб ўтиш даркорки, бу асотир Атманни қайта тирилиш учун энг яхши намуна сифатида қаралган. Браҳманларда энг олий билим атманни билиш билан тушунтирилади. Шатапатхе Браҳманда эса ғоя бирламчи асос сифатида қаралади. Ушбу бобда нутқ, нафас, қўриш, эшитиш, ҳаракат, олов, билим ўзликни намоён бўлиши орқали тушунтирилади. Шунинг учун атман барча нарсаларнинг субстанцияси сифатида қаралади. Шундай фикрни илгари суриш мумкинки, атман тушунчаси жон тушунчасига нисбатан анча кенгроқ саналади. Шундай қилиб, Браҳманларда атман инсоннинг ички моҳияти сифатида қаралади. Нафас олиш эса ҳаётнинг бирламчи воситаси сифатида қаралган.

Браҳманизмда энг эътиборли жиҳати шундаки, унда руҳнинг ўлими ҳақидаги тушунчалар ўзгачадир. Масалан ҳиндшунос В.Г. Эрманнинг таъкидлашича, Браҳманларда аллақачонлардир дунёқарашни ривожлантириш учун энг муҳим бўлган “қайта ўлим” тушунчаси мавжуд эди. Такрорий ўлимда шахс ҳақиқатга эришиши лозим, ҳаттоқи у абадийликка ҳам эришиши мумкин, бунинг учун у Браҳманизмдаги барча маросимларни амалга ошириши лозим. Бу фикрлар Упанишадлардаги инсоннинг ўлимдан кейинги тақдири ва карма қонунлари ҳақидаги таҳминини юзага келтиради [4].

Радҳакришнаннинг айтишича, браҳманизмда келажак ҳақида яқдил назария мавжуд эмас. Аждодлар тариқати ва дева [5] лар йўли бир-бири билан фарқланади. Қайта туғилиш бу ёвузликдан қочиш деб эмас аксинча эзгу неъмат сифатида қаралади. Бу бальзи илоҳий сирларни билиш сифатида ҳадъя сифатида вайда қилинган. Абадийлик осмонда худонинг олдида амалга ошади деб таҳмин қилинади. Махсус қурбонликлар инсонни худога етказишга ёрдам беради. Ҳаттоқи, юлдузлар ҳам мурдалар қабристони ҳисобланади. Браҳманизмда бокийликка ҳеч бўлмаса узоқ умр қўриш учун ҳам қурбонлик қилиш зарурдир. Агар инсон узоқ умр қўрмаса ёки жаннатга тушмайдиган бўлса демак у кам қурбонликлар қилган ёки бўлмаса маросимлар ўз вақтида бажарилмаган. Агар инсон қурбонлик қилса уни овқатга муҳтожлиги бўлмайди. Тақвадорлик эса инсоннинг кейинги ҳаётда туғилиши – энг олий мукофот сифатида қаралган. Браҳманизмда бу ҳаётдан бошқа ҳаёт борлиги унинг ҳатти-ҳаракатлари билан боғлиқ. Браҳманларда қайта туғилиш ҳақидаги таълимотини ривожлантириш учун барча шароитлар мавжуд эди. Упанишадларда бу фикр тизимлаштирилган ва қайта туғилиш тўғрисида таълимотини яратиши. Гарчи карма ва қайта туғилиш ҳақидаги таълимотлар орийларнинг рационал маҳсулни бўлсада, лекин инсон руҳининг ҳайвонларга кўчиб ўтиши ҳақидаги дастлабки стихияли ғоялар маҳаллий аҳолида мавжуд бўлганлигини инкор этиб бўлмайди.

Араняклар таржима қилинганда “ўрмон китоблари” деган маънони англатади. Унда муқаддас матнлар мавжуд бўлиб, браҳманлардаги қурбонлик тизими янада тизимлаштирилган. Улар асосан муқаддас китобларни урмонларда ўрганишган. Унда қурбонлик қилишга бағишлиланган маросимлар мавжуд эди. Араняклар дунё ва инсон ўртасидаги диний ва фалсафий мушоҳадалар учун кўприк вазифасини бажарган. Аранякларда вужудга келган ғояларнинг аксарияти кейинчалик упанишадларда янада чуқурроқ ўрганилган.

Г.М. Бонгард-Левин таъкидлашича, дастлаб атман тушунчаси Аранякларда ўсимликлар ва ҳайвонлардан инсонларга эволюция натижасини биологик фаоллигини кўрсатади. Маълумки атман тушунчаси Ригведада ҳам учрайди, аранякларда эса у ўз-ўзини англашни билдиради. Атман доим инсонда шаффоф бўлиб боради. Чунки унга ақл-идрок берилган. Ҳамма мавжудотларда атман мавжуд айниқса инсонларда у ақл билан мужассамлашган. Шунинг учун атманни англаш бу ўз-ўзини англашдир.

Айтиладики: “кимки Атманни қўпроқ билса у бу дунёда қўпроқ яшайди. Дараҳтлар, ўсимликлар ва ҳайвонот дунёси уни ҳаммадан қўп англайди. [6]” “Айтарея араняқ”да айтилишича инсон доимо янгиликка интилиши яниким унда(инсонда) потенциал чегараланмаганини кўрсатилади. Шунингдек Араняқда нафас олиш инсон ва дунё ўртасидаги ўзаро алоқа сифатида қаралган.

Кейинчалик Упанишадаларда ҳам “руҳ” тушунчасининг трансофамациясини кўришимиз мумкин. Классик Упанишадалар 108 қисмдан иборат бўлса, уларнинг айримларида рух тушунчаси мавжуд. Энг қадимги Упанишадалар Бриҳадаранъяка Упанишадалар бўлиб, тадқиқотчилар фикрича уларни ёши икки ярим минг йилдан кам эмас. Тадқиқотларда айтиладики, айнан шу даврга келиб, Упанишадларнинг асосий тамойили ишлаб чиқилган. Хужжатларни чуқур таҳлил қилиш натижасида шу нарса маълум бўлдики “Энг муҳим” деб топилган 13 та асосий мадҳ тан олинди. Улардан энг биринчиси “Бриҳадаранъяқ”(ۋەھدارىيىك ئپنېشىد) ва Чхандогъя милоддан аввалги VIII – VII асрларда яратилган бўлиб, кейинги еттика кичик бўлимдан (Айтарея, Каушитаки, Кена, Тайтирия, Катха, Иша, Мундака) 6 – 4 асрда қолган тўртта энг ёши (Шветашара, Майтри, Прашна, Мандукья) милоддан аввалги 3-2 асрларда яратилган.

“Упанишад” тушунчаси санскрит тилидан таржима қилинганда “кимнидир олдида ўтироқ” дегани яъни аникроқ қилиб айтадиган бўлсақ, “ ўзтозни олдида ўтироқ” маънони билдиради. Кейинчалик эса “махфий билим” деб аталган. Кўпчилик фикрига кўра Упанишадлар муаллифи йўқ деб ҳисобланади. Аслида эса у тарихий шахслар (нотиқлар ёрдамида) томонидан мағкуралашган. Масалан милоддан аввалги 670 -640 йилларда Аруна, Джанака ва Шандилья, милоддан аввалги 640-610 йилларда Уддалака, 610-580 йилларда эса Шветакетулар томонидан асосий ғоялари ишлаб чиқилган.

Упанишадларда атман ва браҳман ҳамда атман ва пуруша тушунчалари дастлаб синоним тарзда қўлланилган. Лекин дастлаб улар турли маъноларда қўлланилган. Энг биринчи веда манбааларида (Ригведа, Самоведа, Атхарваведа) “Браҳман” тушунчаси “ибодат” ва муқаддас сўз тушунчаларини англашган. Браҳман тушунчаси санскрит тилидан “sarht” сўзидан олинган бўлиб, “бир тутам майса” , “хадя учун ахлат” деган маънони англашади. Юқорида таъкидланганидек Атман тушунчаси “мен” тушунчасини англашиб рефлевсиф тарзда “тана” тушунчасини ҳам англашади. Пуруша тушунчаси санскрит тилидан таржима қилинганда инсон деган маънони англашади. Ригведада эса барча борлиқнинг бирламчи манбаи - дастлабки одам ҳам шундай аталган.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР РУЙХАТИ:

1. В.С.Костюченко. Классик веданта ва ведантизм. – М,1984 23Б
2. Э. Мирче. Диний ғоялар ва эътиқодлар тарихи. М, 2001 2126
3. “Тайтирия-браҳман” П.8.8
4. Г.В. Эрман. Веда адабиётлари ҳакида очерк. М-, 1980 1496
5. Қадимги хинд фалсафасида инсонлардан кчли бўлган илоҳ сифатида қаралади.
6. Айтарея Араняқ. II .3

УЎК 930

ЎЗБЕКИСТОНДА ГИЁҲВАНДЛИККА ЧАЛИНГАН БЕМОРЛАРНИ ДАВОЛАШ ЧОРА-ТАДБИРЛАРИ (ТАРИХИЙ ТАҲЛИЛ)

Ж.Махматқұлов, PhD, Қарши давлат университети, Қарши

Аннотация. Мазкур мақолада Ўзбекистонда гиёҳвандликка чалинган беморларни даволаши бўйича амалга оширилган чора-тадбирлар тарихий таҳлил қилинган.

Калит сўзлар: гиёҳвандлик, гиёҳвандликка қарши кураш, соглиқни саклаш, давлат сиёсати, халқаро ҳамкорлик, жамият, профилактика.

Аннотация. В статье представлен исторический анализ мер, реализуемых в Узбекистане для лечения наркоманов.